

РЕШЕНИЕ

№ 8039

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7484** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. М. от [населено място], депозирана чрез адв. С. Б. от САК, против Решение №2197 от 16.06.2022 г., постановено по АНД №3033/2022 г. по описа на СРС, НО, 104-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К №4374074 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП, с който ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи, че СРС не е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на издадения ЕФНГ, като не е отчетел, че при издаването му не са спазени изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Твърди, че във въззивното производство не е приложен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 14.01.2021 г., както и че в представения протокол не са посочени начало и край на контролирания участък. Представеният снимков материал не отговаря на изискването да има индивидуален идентификационен номер, а посочените координати не отговарят на изискването за посочване на начало и край на контролирания участък, като не е и доказано, че същите са част от пътната мрежа на страната. Счита, че така издаденият и потвърден от въззивният съд електронен фиш е недопустим като

електронно изявление, тъй като не е спазен редът за неговото съставяне. Предвид това необосновано СРС е приел, че с представените и приети доказателства се установява извършеното нарушение, поради което се иска отмяна на обжалваното решение и на потвърдения с него ЕФНГ.

Ответникът - СДВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. А. в съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно, като подробни доводи за това са изложени в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на заплатения от касатора адвокатски хонорар.

Участващият в производството прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К №4374074 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП, с който на Ц. Т. М. от [населено място] е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. За да стигне до този извод съдът е приел, че същият е издаден от компетентен орган, при спазване на установената в чл.189, ал.4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. Приел е за правно ирелевантни твърденията на жалбоподателката, че електронният фиш следва да съдържа изявление на конкретно физическо лице – контролен орган, който следва да наложи административното наказание, тъй като законът не въвежда подобно изискване като необходим реквизит за законосъобразност на електронните фишове. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от жалбоподателя възражения, идентични с наведените в касационната жалба, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалвания ЕФНГ.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84

ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 14.01.2021 г., надлежно оформан. Неоснователен е доводът на касатора, че липсата в същия на отразени начало и край на контролирания участък го опорочава. Това е така, тъй като тези реквизити следва да бъдат отразени само при режим на измерване „в движение“, а в настоящия случай, както е отразено и в самия протокол, а това е видно и от другите представени доказателства, режимът е бил „стационарен“. Разпоредбата на чл.10, ал.2 от Наредба №81213-532 изисква посочване на начало и край на контролирания участък само при контрол във време на движение с мобилно АТСС.

Вярно е твърдението на касатора, че на приложения във въззивното производство снимков материал не е отразен уникалният идентификационен номер, съгласно изискванията на чл.5, ал.1 от Наредба №81213-532 от 12.05.2015 г. Това нарушение обаче правилно е прието от въззивния съд, че не е съществено, доколкото от отразеното върху снимката безспорно се установява, че същата визуализира именно приетото за извършено нарушение. Посочени са дата, час и място на заснемане, използвано АТСС, координати на мястото, както и номера на издадения ЕФНГ. Именно от тези данни нарушителят разбира в какво нарушение е обвинен, като снимковия материал онагледява извършеното. Затова неотразяването на идентификационния номер на снимката не е съществено процесуално нарушение и не ограничава правото на защита на санкционирувания субект.

Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФНГ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл.189 ЗДвП, правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на

такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2197 от 16.06.2022г., постановено по АНД №3033/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К №4374074 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП, с който на Ц. Т. М. от [населено място] е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Ц. Т. М., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.